

РЕШЕНИЕ

№ 26089

гр. София, 05.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 05.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **8342** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по постъпила жалба от Т. В. В. срещу Заповед № РОК23-РД09-295/26.07.2023 г. на кмета на СО – район „О. купел“. С придружително писмо с изх. № РОК23-ГР00-16-[10]/10.11.2023 г. на СО-район „О. купел“ е приложена и жалба от Л. Н. Л. и Е. Л. М. срещу същата Заповед № РОК23-РД09-295/26.07.2023 г. на кмета на СО – район „О. купел“.

С оспорената заповед на основание чл. 16, ал. 6, изр. второ ЗУТ В. Н. Л. – И., Л. Н. Л., Е. Л. М., М. И. С., С. С. Т., И. Г. М., Р. Г. И., М. Г. М.-М., И. П. И., Т. В. В. и Столична община, собственици на бившия поземлен имот с идентификатор 68134.4300.605, при съседни: 68134.4300.609, 68134.4300.606, 68134.4300.599, 68134.4300.600, 68134.4300.253, 68134.4300.523, 68134.4300.1277, по КК и КР, одобрени със Заповед № РД-18-88/11.12.2007 г. на изпълнителния директор на АГКК, находящ се в [населено място], район „О. купел“, местност „Юбилейна гора – I и II част“, са признати за собственици на урегулиран поземлен имот IV-605 (четвърти, отреден за имот с номер 605) от квартал 7 по плана на [населено място], район „О. К.“, местност „Юбилейна гора – I и II част“, с площ 2631 кв.м, съгласно служебна скица № 15-1420565-07.12.2022г., издадена от СГКК и с идентификатор 68134.4300.8276 по КК и КР, при съседни: на североизток с УПИ XVIII-253 с идентификатор 68134.4300.8361, на изток с УПИ III-918 с идентификатор 68134.4300.8273 и УПИ XVI-220 с идентификатор 68134.4300.8274, на югоизток с УПИ XVII-657 с идентификатор

68134.4300.8275, на югозапад с [улица].8257, на северозапад с УПИ V-606 с идентификатор 68134.4300.8277.

С жалбата от Т. В. В. се поддържа, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като е издадена в нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Твърди се, че същата не съдържа съществената част от характеристиките на новообразувания УПИ IV-605, кв. 7 по плана на [населено място], район О. купел, а именно: устройствена зона, характер и начин на застрояване, плътност и интензивност на застрояване, озеленена площ, специфични параметри на застрояване, което според жалбоподателя е недопустимо, доколкото именно издадената заповед по чл. 16, ал. 6 ЗУТ има за цел да индивидуализира в пълна степен новопридобития урегулиран поземлен имот, предвид факта, че е титул за собственост на съответните лица върху придобиваното УПИ. Сочи се, че обжалваната заповед е издадена при материална незаконосъобразност, доколкото при посочване на собствениците на имота административният орган не е взел предвид представените от жалбоподателя доказателства относно собствеността, като са посочени и лица, които не са носители на правото на собственост. В тази връзка се излага, че жалбоподателят се легитимира като единствен наследник на дела на Д. Т. Н., а представените две завещания изключват наследствените права върху процесния имот на И. Г. М., Р. Г. И., М. Г. М. - М. и И. П. И..

В съдебното заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Д., която поддържа жалбата и претендира отмяна на оспорената заповед, както и присъждане на разноските по делото.

Жалбоподателите Л. Н. Л. и Е. Л. М. правят искане за отмяна на оспорената заповед. Считат, че е издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и е незаконосъобразна, тъй като е издадена в противоречие с разпоредбата на чл. 16, ал. 6 ЗУТ, като поддържат, че не е посочена площта на имота, а отделно като собственици са посочени лица, които нямат права в съсобствеността върху имота. Сочи се в жалбата, че в противоречие със законовите изисквания не са определени и квотите, при които лицата участват в съсобствеността.

В съдебното заседание жалбоподателят Л. Н. Л. не се явява, представлява се от адв. К.. Жалбоподателят Е. Л. М. се явява и се представлява от адв. К., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендират се разноските по делото.

Процесуалният представител на ответника - юрк. П., в съдебното заседание оспорва жалбите и претендира отхвърлянето им, както и присъждането на юрисконсултско възнаграждение. В писмена защита излага подробни съображения за неоснователност на жалбите.

Заинтересованата страна Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. П., оспорва жалбите. Прави искане за потвърждаване на оспорения акт.

Заинтересованата страна М. С. се представлява от адв. К., като поддържа жалбата.

Заинтересованите страни В. Н. Л.-И., С. С. Т., И. Г. М., Р. Г. И., М. Г. М.-М., И. П. И. не се явяват и не се представляват по делото, както и не вземат становище по жалбите.

С. градска прокуратура не се представлява в производството и не взема

становище по жалбите.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото липсва спор, а и се установява от представените с преписката писмени доказателства, че административното производство е образувано по постъпили в СО - район "О. купел" заявления с вх. № РОК22-ГР00-362/06.10.2022г. от Т. В. В. с искане за издаване на заповед по чл. 16, ал. 6 ЗУТ за имот с идентификатор 68134.4300.605 и заявление с вх. № РОК22-ГР00-362-[2]/01.12.2022г. от Е. Л. М..

Установява се от представеното с административната преписка Решение № Р96ГБ/08.06.1998 г. на ПК в Община "О. купел", обл. С. - град, влязло в законна сила на 20.08.1998 г., че на наследниците на Т. Н. А. е възстановено правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници върху следния имот: нива от 3.795 дка, находящ се в землището на Горна баня, в м. "Й." к.л. № 375, имот № 877 от кадастралния план, изработен 1958 г., при съседни: общинско от две страни, насл. на Ц. Н. М., М. Н. и А. Х., оранжерия, М. Н. и А. Х., жп линия.

Съгласно представената скица на поземлен имот № 15-267143-30.04.2018г. ПИ с идентификатор 68134.4300.605 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], общ. Столична, одобрени със заповед № РД-18-88/11.12.2007г. на изпълнителния директор на АГКК, е с адрес: [населено място], район "О. купел", местност VI-48, и с площ от 3393 кв.м, номер по предходен план: 200003.

Видно от представената скица № 600/26.05.1998 г. на парцел № 3 от масив № 20 по възстановими стари реални граници на землище кв. Горна баня, общ. "О. купел", заверена от Общинска поземлена служба "О. купел", имотът е посочен като собствен на наследниците на Т. Н. А..

Представена е по преписката и комбинирана скица за пълна или частична идентичност за имот с пл. № 877, кад. лист № 375 и исторически имоти 68134.4300.605 с площ от 3393.7 кв.м и 68134.4300.600 с площ от 544.6 кв.м от кадастралната карта на район "О. купел" - СО, послужила като основа на ПРЗ по реда на чл. 16 ЗУТ на м. "Юбилейна гора", издадена от Г. - С..

Представена е скица на поземлен имот № 155-1420565-07.12.2022 г. за ПИ с идентификатор 68134.4300.8276, издадена във връзка с чл. 16, ал. 6 ЗУТ от СГКК - [населено място].

Установява се от представеното удостоверение за наследници с изх. № РОК18-УГ01-4881/1/17.08.2018 г. на Т. Н. А., че същият е починал на 08.03.1946 г. и е оставил за свои наследници по закон конкретно посочените в удостоверението за наследници низходящи.

Като писмени доказателства в съдебното производство са приети и саморъчно завещание от 24.01.1987 г. на Д. Т. Н., протокол за обявяване на саморъчно завещание от 07.08.1998 г. на V нотариус при Софийския районен съд, саморъчно завещание от П. Т. Н. от 05.08.1998 г. и протокол за обявяване на саморъчно завещание с рег. № 2320/01.08.2018 г. по описа на нотариус с рег. № 711 в регистъра на НК.

Последвало е издаване на оспорената в настоящото производство Заповед № РОК23-РД09-295/26.07.2023 г. на кмета на СО – район „О. купел“ на основание чл. 16, ал. 6, изр. второ ЗУТ във вр. с чл. 46, ал. 1, т. 11 и т. 12 ЗМСМА, чл. 125 от Правилника за организацията и дейността на СОС и с оглед предоставени правомощия със Заповед № СОА171-РД09-622 от 19.07.2017 г. на кмета на СО.

Като мотиви на заповедта от фактическа страна е изложено, че подробният устройствен план за местност "Юбилейна гора - I и II част", район "О. купел", [населено място] е изработен по реда на чл. 16 ЗУТ, одобрен с Решение № 437 по Протокол № 85/09.07.2015 г. на Столичния общински съвет и е влязъл в сила на 21.09.2015 г. В плана попада целият бивш имот с идентификатор 68134.4300.605 и с площ от 3393,7 кв.м., находящ се в [населено място], район „О. купел“, м. „Юбилейна гора“ по КК и КР, одобрени със Заповед № РД-18-88/11.12.2007г. на изпълнителния директор на АГКК. Посочено е, че с подробния устройствен план на основание чл. 16, ал. 4 ЗУТ за имота е отреден урегулиран поземлен имот IV-605 (четвърти, отреден за имот с номер 605) от квартал 7 по плана на [населено място], район „О. К.“, местност „Юбилейна гора – I и II част“, с площ от 2631 кв.м, съгласно служебна скица № 15-1420565-07.12.2022г., издадена от СГКК и с идентификатор 68134.4300.8276 по КК и КР.

Административният орган е приел, че съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 6, изр. първо ЗУТ от датата на влизане в сила на плана собственикът на поземлен имот с идентификатор 68134.4300.605 придобива собствеността върху новообразувания с плана урегулиран поземлен имот IV-605 (четвърти, отреден за имот с номер 605) от квартал 7 по плана на [населено място], район „О. К.“, местност „Юбилейна гора – I и II част“, а Столична община придобива собствеността върху отстъпените ѝ части, отредени съгласно подробния устройствен план за местност "Юбилейна гора - I и II част", район "О. купел", [населено място] за изграждане на обекти на социалната инфраструктура - публична собственост, на озеленените площи, обединени в зелена система, и на общите мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура.

За установяване компетентността на издателя на оспорения акт е представена Заповед № СОА171-РД09-622 от 19.07.2017 г. на кмета на Столична община, с т. 5. 1 от която на кметовете на райони са делегирани правомощия да издават заповеди за точно индивидуализиране на имотите на основание чл. 16, ал. 6 ЗУТ.

В съдебното производство е представен влезният в сила ПУП, изработен по реда на чл. 16 ЗУТ, одобрен с Решение № 437 по протокол № 85/09.07.2015 г. на Столичния общински съвет, ведно с графичната му част, касаеща новообразувания УПИ IV-605 (четвърти, отреден за имот с номер 605) от квартал 7 по плана на [населено място], район „О. К.“, местност „Юбилейна гора – I и II част“.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е заповед № РОК23-РД09-295/26.07.2023 г. на кмета на СО – район „О. купел“, издадена на основание чл. 16, ал. 6, изр. второ ЗУТ, с която В. Н. Л. – И., Л. Н. Л., Е. Л. М., М. И. С., С. С. Т., И. Г. М., Р. Г. И., М. Г. М.-М., И. П. И., Т. В. В., Столична община, собственици на бившия поземлен имот с идентификатор 68134.4300.605, са признати за собственици на урегулиран поземлен имот IV-605 (четвърти, отреден за имот с номер 605) от квартал 7 по плана на [населено място], район „О. К.“, местност „Юбилейна гора – I и II част“, с площ от 2631 кв.м и с идентификатор 68134.4300.8276 по КК и КР.

Жалбите са подадени от надлежни страни и срещу подлежащ на съдебно оспорване административен акт, при наличието на правен интерес от оспорването му. По отношение срока за обжалване по чл. 215, ал. 4 ЗУТ настоящият състав намира за необходимо да посочи следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 215, ал. 1 ЗУТ индивидуалните административни актове по този закон, отказите за издаването им и административните актове, с които те са отменени или оставени в сила, могат да се обжалват пред съответния административен съд по местонахождението на недвижимия имот. Актовете и отказите на министъра на регионалното развитие и благоустройството, на министъра на отбраната и на министъра на вътрешните работи се обжалват пред Върховния административен съд. Ал. 4 на същата разпоредба предвижда, че жалбите и протестите се подават чрез органа, чийто акт се обжалва или протестира, в 14-дневен срок от съобщаването му, а когато актът се съобщава чрез обнародване в "Държавен вестник" - в 30-дневен срок от обнародването му. Жалбите и протестите срещу актове, с които се одобрява подробен устройствен план или се издава разрешение за строеж на общински обект от първостепенно значение, се подават чрез органа, издал акта, в 14-дневен срок от обнародването на акта в "Държавен вестник". Жалбите и протестите срещу актове, с които се одобрява подробен устройствен план за обект с национално значение и/или национален обект, се подават чрез органа, издал акта, в 14-дневен срок от обнародването на акта в "Държавен вестник". Жалбите и протестите срещу разрешение за строеж на министъра на регионалното развитие и благоустройството или отказ за издаване се подават в 14-дневен срок от обнародването на обявлението за издаване на акта в "Държавен вестник".

Видно от приложените доказателства, жалбоподателите Т. В. В. и Е. Л. М. са уведомени за заповедта на 03.08.2023г., като по делото няма данни жалбоподателят Л. Н. Л. да е уведомяван за същата. Жалбата от Т. В. В. е постъпила в СО, район "О. купел" на 17.08.2023 г. Следователно, спазен е законоустановеният 14-дневен срок за депозирането ѝ.

Анализът на горесцитираните разпоредби налага извода, че по отношение на заповедите от вида на процесната е предвидено единствено оспорване пред съответния административен съд в посочения срок. В случая жалбоподателите Л. Н. Л. и Е. Л. М. са оспорили заповедта в законоустановения срок, но пред некомпетентен административен орган – кмета на Столична община, като жалбата е входирана с рег. № РОК23-ГР00-16-[2]/17.08.2023г. /л.85 от делото/. Съгласно чл. 88, ал. 1, т. 1 АПК жалбата се оставя без разглеждане, когато е неподведомствена на по-горестоящия административен орган. В тази връзка настоящият съдебен състав приема, че по силата на чл. 88, ал. 2 АПК некомпетентният да се произнесе по спора административен орган е следвало да препрати жалбата на компетентния административен съд, което последният не е сторил, независимо от обстоятелството, че с писмо с рег. № СОА23-ВК08-12205-1/19.10.2023 г. от зам. кмета на СО във връзка с процесната жалба кметът на район "О. купел", СО е уведомен, че съгласно разпоредбата на чл. 215, ал. 1 ЗУТ индивидуалните административни актове по този закон се обжалват пред съответния административен съд по местонахождението на имота.

По тези съображения съдът намира, че жалбите са подадени в срок и оспорването е допустимо.

Разгледани по същество, жалбите се явяват неоснователни, като съображенията за това са следните:

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са при издаването му материалноправните и процесуалноправните разпоредби и

съобразен ли е актът с целта на закона.

В случая оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган - кмета на район "О. купел" - СО, в съответствие с делегираните му правомощия с т. 5.1 на Заповед № СОА171-РД09-622 от 19.07.2017 г. г. на кмета на Столична община, поради което съдът приема, че не са налице основания за отмяна по см. на чл. 146, т. 1 АПК.

Относно формата на акта от гледна точка на изискванията към административните актове, визиращи в разпоредбата на чл. 59, ал. 1 и ал. 2 АПК и по-конкретно т. 4 от същия текст, съдът намира, че същият отговаря на тези изисквания. Заповедта съдържа всички реквизити, които законодателят е посочил като задължителни за спазване при издаване на административен акт. Изложени са фактически и правни основания за издаването ѝ, имотът е индивидуализиран в достатъчна степен както по местонахождение, така и съобразно неговата идентификация по действащия ПУП. В тази връзка следва да се посочи, че в разпоредителната част на заповедта действително не е посочена площта на бившия ПИ с идентификатор 68134.4300.605, в каквато насока са възраженията, наведени с жалбата на Е. М. и Л. Л., но това нарушение не може да се приеме за съществено и да обуслови отмяна на акта на това основание, доколкото ясно е индивидуализиран и е посочена площта на УПИ IV-605, отреден за поземления имот. Отделно, от фактическа страна издаването на заповедта с правно основание чл. 16, ал. 6 ЗУТ е обосновано с наличието на влязъл в сила ПУП, одобрен с Решение № 437 по протокол № 85 от 09.07.2015 г. на Столичния общински съвет и влязъл в сила на 21.09.2015 г., което е напълно достатъчно обжалваният акт да се приеме за надлежно мотивиран и да се осъществи преценка по законосъобразността му. Предвид това съдът приема, че не са налице основания за отмяна по чл. 146, т. 2 АПК.

В ЗУТ не са посочени специални правила във връзка с производството по издаване на заповед по чл. 16, ал. 6 ЗУТ, поради което са приложими общите разпоредби, съдържащи се в АПК. Констатира се в тази връзка, че в хода на протеклото административно производство са допуснати нарушения на процедурните правила, тъй като заявления за издаване на процесния акт са подадени само от двама от собствениците на имота, а по преписката липсват данни останалите да са били уведомени на основание чл.26 АПК за започналото административно производство. Доколкото, обаче, с крайния акт са посочени като собственици на имота, наред със заявителите, а в хода на съдебното производство същите са конституирани като заинтересовани страни, като жалбоподателят Л. Н. Л. е и упражнил правото си на оспорване по съдебен ред, съдът намира, че това нарушение не е от категорията на съществените, обуславящи отмяна на акта само на това основание. Предвид това и доколкото в хода на производството са спазени изискванията на чл. 35 и чл. 36 АПК, настоящият съдебен състав приема, че не са налице отменителни основания по см. на чл. 146, т. 3 АПК.

С оглед установеното в хода на съдебното производство, процесната заповед е издадена и в съответствие с материалноправните разпоредби.

Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 1 ЗУТ с подробен устройствен план за територии с неурегулирани поземлени имоти, както и за територии с неприложена първа регулация по предходен устройствен план се определят необходимите площи за изграждане на обектите на зелената система, на социалната и на техническата инфраструктура - публична собственост. За осъществяване на тези предвиждания с

влизането в сила на плана собствениците на недвижими имоти прехвърлят в полза на общината процентна част от площта на имотите си, определена с плана, но не повече от 25 на сто. Според чл. 16, ал. 2 ЗУТ подробният устройствен план по ал. 1 се изработва на базата на кадастрална карта, одобрена по реда на Закона за кадастъра и имотния регистър.

В чл. 16, ал. 4 ЗУТ е предвидено, че в случаите по ал. 1 на всеки собственик на недвижим имот общината определя равностоен урегулиран имот (имоти), като се съобразява с местоположението на имотите в местността, но не и с точните им кадастрални граници. Когато имотът попада в различни устройствени зони, новообразуваният урегулиран имот се предоставя в зоната, в която имотът е имал преобладаващо местоположение. Урегулираните имоти са с пазарна стойност не по-малка от пазарната стойност на имотите преди урегулирането им, което се доказва с решение на комисията по чл. 210. Решението на комисията се съобщава на заинтересованите лица заедно с проекта за подробен устройствен план и може да се обжалва в производството по обжалване на акта за одобряване на подробния устройствен план по ал. 1.

Според чл. 16, ал. 6 ЗУТ собствениците на поземлени имоти по ал.4 и 5 придобиват собствеността върху новообразуваните с плана урегулирани поземлени имоти, а общината придобива собствеността върху отстъпените ѝ части по ал. 1 от датата на влизане в сила на плана. За всеки отделен урегулиран поземлен имот кметът на общината или упълномощено от него лице издава заповед с точно индивидуализиране на имота. Заповедите се изпращат на службата по вписванията, а копие от влезлия в сила план по ал. 1 на Агенцията по геодезия, картография и кадастър за служебно вписване в имотния регистър и нанасяне в кадастъра.

Съгласно § 5, т. 12 от ДР на ЗУТ "Индивидуализиране на новообразуван урегулиран поземлен имот" по чл. 16, ал. 6 е описване на границите и определяне на идентификатор на имота.

Издаването на заповед по чл. 16, ал. 6 ЗУТ, с която точно се индивидуализира новообразуван УПИ за придобиване на собствеността на всеки отделен УПИ, е предпоставено от влязъл в сила акт за одобряване на ПУП, процедиран по реда и на основание чл. 16, ал. 1 - 7 ЗУТ, като индивидуализацията следва да е идентична с обективизираното в плана по отношение на конкретния УПИ. Чрез тази процедура собствениците на поземлени имоти придобиват собствеността върху новообразуваните с плана УПИ, а общината придобива собствеността върху отстъпените ѝ части от датата на влизане в сила на плана. Заповедта по чл. 16, ал. 6 ЗУТ само констатира регулационния режим на имота на собственика, създаден с влезлия в сила ПУП. Същата не може да създаде, измени или прекрати права, различни от тези, създадени с влезлия в сила ПУП. Нейната цел е точното индивидуализиране на новообразуваните УПИ с описване на границите. Със заповед със съдържание като оспорената административният орган само отразява изрично посочените в закона обстоятелства.

В посочения смисъл е и практиката на Върховния административен съд, намерила израз, например, в решение № 6111 от 17.05.2024 г. на ВАС по адм. д. № 1885/2024 г., II отд., решение № 11705 от 31.10.2024 г. на ВАС по адм. д. № 6409/2023 г., II отд.

В конкретния случай по делото се установява, че е налице влязъл в сила на 21.09.2015 г. ПУП по чл. 16, ал. 1 ЗУТ, одобрен от СОС с решение № 437 по протокол № 85/09.07.2015 г., като несъмнено издадената заповед конкретизира имота на

жалбоподателите в съответствие с влезлия в сила ПУП. В този смисъл същата е издадена в изпълнение на предвижданията на влезлия в сила ПУП, отразява регулационния режим на процесния имот, като индивидуализира точно новообразуваните УПИ с описание на границите и определяне на идентификатор съгласно § 5, т. 12 от ДР на ЗУТ.

Следва да се посочи, че със заповедта по чл. 16, ал. 6 ЗУТ се конкретизира съответният новообразуван УПИ, но същата е с декларативен по правната си природа характер - с нея само се обявяват вече настъпили факти. С тази заповед не се признават, нито се отнемат права на собственост или други вещни права и в този смисъл наведените от жалбоподателите възражения относно правото на собственост на част от определените със заповедта собственици се явяват неоснователни, доколкото като собственици на имота са посочени лицата, вписани в регистрите, тъй като в това производство не се изследват правата на собственост. За да издаде процесната заповед, административният орган се е позовал на ПУП за местност „Юбилейна гора – I и II част“, район „О. купел“, [населено място], одобрен с Решение № 437 по протокол № 85/09.07.2015г. на Столичния общински съвет и влязъл в сила на 21.09.2015г., и е съобразил представените по преписката документи, вкл. Решение № Р96ГБ/08.06.1998 г. на ПК в Община "О. купел", обл. С.-град, удостоверение за наследници № РОК18-УГ01-4881/1/17.08.2018 г. на Т. Н. А., издадено от СО-район „О. купел“.

Изложеното обосновава извод за материална законосъобразност на обжалваната заповед, тъй като същата съответства на правното основание, въз основа на което е издадена.

Оспореният акт е в съответствие и с целта на закона, доколкото поставената от законодателя пред заповедите по чл. 16, ал. 6 във вр. с ал. 4 ЗУТ цел е единствено с тях да се индивидуализира конкретният УПИ, който е придобит от собственик на неурегулиран дотогава имот, предмет на ПУП по чл. 16, ал. 1 ЗУТ.

Предвид всичко гореизложено съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган, в предвидената писмена форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което и с оглед липсата на отменителни основания по чл. 146 АПК, оспореният административен акт следва да бъде потвърден като законосъобразен, а подадените срещу него жалби се явяват неоснователни и подлежат на отхвърляне.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора жалбоподателите нямат право на разноски. На основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 АПК право на разноски възниква за ответника и заинтересованите страни, за които актът е благоприятен, поради което и оглед своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника, в полза на ответната страна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя по реда на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в минимален размер от 100 лева. Заинтересованите страни не са претендирали разноски, поради което и не следва да им бъдат присъждани такива.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. В. В. и жалбата на Л. Н. Л. и Е. Л. М. срещу Заповед № РОК23-РД09-295/26.07.2023 г. на кмета на СО – район „О. купел“.

ОСЪЖДА Т. В. В., Л. Н. Л. и Е. Л. М. да заплатят поравно на Столична община сумата от 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: